

SINTEZA
obiecțiilor și propunerilor (recomandărilor) la
proiectul Hotărîrii Guvernului cu privire la aprobarea
proiectului de lege pentru modificare unor acte normative
(consolidarea măsurilor de profilaxie, prevenire și combatere a bolilor epidemice)

Nr.	Participantul la avizare (expertizare)/consultare publică	Conținutul obiecției/ propunerii (recomandării)	Argumentarea autorului proiectului
1.	Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției	1. La art. III din proiect, ce ține de completarea articolului 55 alineat (1) din Legea nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 67, art. 183), cu prevederile punctului 6), după cuvintele „unităților administrativ-teritoriale,” de completat cu cuvintele „cu participarea a unui număr mai mare de 50 de persoane,”.	Nu se acceptă 1. Completarea <i>Legii nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice</i> cu prevederi care suplimentează atribuțiile Guvernului de a decide suspendarea întrunirilor sau a evenimentelor la nivel național și al unităților administrativ-teritoriale, în baza propunerilor Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale. Specificarea unui număr minim de 50 de persoane de la care se poate aplica măsura de suspendare a întrunirilor sau a evenimentelor atât la nivel național sau local nu este justificată, întrucât în funcție de situația creată de o urgență de sănătate publică Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale poate recomanda aplicarea acestei măsuri indiferent de numărul de persoane care sunt prezente la o întrunire. Neindicarea în lege a numărului minim, presupune faptul că în funcție de circumstanțele concrete ale stării de urgență de sănătate publică, decizia Guvernului de a suspenda întrunirile va conține o dispoziție

			referitoare la numărul de persoane de la care întrunirile sau evenimentele sunt interzise.
2.	Procuratura Generală	2. Art. 400 alin.(3 ³) din Codul contravențional, după textul „iar cele prevăzute la” se completează cu cifra „76 ¹ ,”.	Se acceptă 2. Articolul 400 alin. (3³) din Codul contravențional a fost modificat și va avea următorul cuprins: „ (3³) Contravențiile prevăzute la art.287³, 331, 332, 332¹, art. 333 alin.(1), (2) și (4) se examinează de către Poliția de Frontieră, iar cele prevăzute la art. 76¹, 228–245, 354 și 355 se examinează și de către Poliția de Frontieră dacă au fost constatate în punctele de trecere a frontierei de stat.”
		3. Art.406 alin.(2) din Codul contravențional, după textul „constată și examinează contravențiile de la art. 55 ³ ”, se completează cu cifra „76 ¹ ,”. Aceste completări normative vin să delimiteze competența materială de constatare și examinare a noii componente contravenționale prevăzute de art. 76 ¹ Cod contravențional (Nerespectarea măsurilor de profilaxie, prevenire și combatere a bolilor epidemice) de către autoritățile responsabile: Ministerul Afacerilor Interne, Poliția de Frontieră și Agenția Națională pentru Sănătate Publică, astfel fiind exclus conflictul de competență.	Nu se acceptă 3. Contravenția nou introdusă în Codul contravențional de la art. 76¹ ține de competența Agenției Naționale pentru Sănătate Publică. Având în vedere obiectul juridic special al noii componente de contravenție, aceasta a fost inclusă în competența ANSP reglementată de alin. (1) al art. 406 din Codul contravențional. Menționăm că de competența ANSP-ului ține și examinarea contravenției de exemplu de la art. 77 (Practicarea ilicită a activității medicale și farmaceutice), art. 77¹. (Nerespectarea angajamentelor privind asigurarea instituției medico-sanitare cu medicamente), art. 79 (Încălcarea legislației privind donarea de sânge) etc.
3.	Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal	4. La art. 6 alineatul (1) litera g), comunicăm despre lipsa obiecțiilor; - la art. 7 alineatul (2) se propune ca prima propoziție, la final, să fie completată cu textul:	Se acceptă parțial 4. Articolul 7 alin. (2) din <i>Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal</i> a fost modificat și va avea

		„precum și în cazul reducerii riscului de declanșare sau a declanșării urgenței de sănătate publică.” Totodată, CNPDCP categoric nu susține excluderea propoziției a doua din alineatul (2) al articolului 7, deoarece acest fapt poate genera interpretări eronate și crea riscuri în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal în domeniul medical, atât de instituțiile medicale din sectorul public, cât și din sectorul privat, în special în partea ce ține de gestionarea sistemelor de evidență ce conțin date cu caracter personal, inclusiv a categoriilor speciale de date – privind starea de sănătate și care vizează practic întreaga populație. Or, potrivit prevederilor art. 7 alin. (2) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, cadrele medicale, instituțiile medico-sanitare și personalul medical al acestora pot prelucra date cu caracter personal privind starea de sănătate fără autorizația Centrului numai dacă prelucrarea este necesară pentru protejarea vieții, integrității fizice sau a sănătății subiecților de date cu caracter personal (iar prin prisma noilor modificări și în cazul reducerii riscului de declanșare sau a declanșării urgenței de sănătate publică). Dacă scopurile menționate se referă la alte persoane sau la societate în general, iar subiecții datelor cu caracter personal nu și-au dat consimțământul în scris și în mod neechivoc, urmează să fie obținută autorizația Centrului în modul stabilit de lege. Astfel, prevederea enunțată dă dreptul cadrului medical de a nu solicita autorizarea Centrului pentru fiecare caz necesar executării nemijlocite a sarcinilor de serviciu în vederea protejării vieții, integrității fizice sau a sănătății subiecților datelor cu caracter personal (de ex. în situații de urgență când lucrătorii	următorul cuprins: „(2) Cadrele medicale, instituțiile medico-sanitare și personalul medical al acestora pot prelucra date cu caracter personal privind starea de sănătate fără autorizația Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal numai dacă prelucrarea este necesară pentru protejarea vieții, integrității fizice, a sănătății subiecților datelor cu caracter personal, <i>precum și în cazul reducerii riscului de declanșare sau a declanșării urgenței de sănătate publică.</i>” În partea ce ține de obiecțiile formulate în privința excluderii propoziției „Dacă scopurile menționate se referă la alte persoane sau la societate în general, iar subiecții datelor cu caracter personal nu și-au dat consimțământul în scris și în mod neechivoc, urmează să fie obținută autorizația Centrului în modul stabilit de lege.” din conținutul art. 7 alin. (2), menționăm că acestea nu pot fi acceptate din următoarele considerente. Circumstanțele în care sunt utilizate datele cu caracter personal fără a fi necesară obținerea autorizației Centrului sunt exhaustive și de o interpretare <i>stricto sensu</i> ceea ce nu creează premise pentru încălcarea dreptului persoanei la respectarea vieții private statuat la art. 8 din Convenția europeană a drepturilor omului. Mai mult, prima și cea de-a doua propoziție de la alin. (2) art. 7 din Legea nr. 133/2011 se exclud reciproc, or datorită situației excepționale pe care o poartă o anumită
--	--	--	---

		medicali sunt nevoiți să intervină întru salvarea vieții pacientului, acest fapt presupunând inclusiv necesitatea prelucrării datelor cu caracter personal ale subiectului vizat), or, anume în acest sens legiuitorul a stabilit expres această limitare prin cuvintele „numai dacă” în textul statuat la alin. (2) art. 7 enunțat supra. În partea ce ține de prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată, de către operatorii de date cu caracter personal din sectorul medical prin intermediul sistemelor de evidență informaționale și/sau manuale gestionate, acestea necesită a fi conformate în mod obligatoriu prevederilor art. 23 - 25 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal. Astfel, acest fapt este stipulat, inclusiv, în a doua propoziție din textul alin. (2) al art. 7 din legea precitată, din care motiv, reiterăm riscul asupra protecției datelor cu caracter personal prelucrate în sectorul medical, care ar putea surveni în eventuala excludere a acestei fraze din conținutul art. 7 alin. (2).	împrejurare cum ar fi necesitatea protejării vieții, integrității fizice sau a sănătății persoanei, și mai nou a sănătății publice, acordul scris și neechivoc al altor persoane care sunt legale nemijlocit de situația creată sau societate în general nu poate fi obținut în termeni utili și în mod eficient. De asemenea, trebuie să se ia în considerare faptul că prevederile de la art. 6 din aceeași lege specifică un șir de cazuri speciale în care prelucrarea datelor cu caracter personal este permisă fără autorizarea Centrului, iar art. 7 alin. (2) reprezintă o normă ce desfășoară în detaliu modalitatea de prelucrare a datelor cu caracter personal privind sănătatea persoanei.
4.	Ministerul Afacerilor Interne	Lipsă de obiecții și/sau propuneri	

Ministru

Fadei NAGACEVSCI

